

DERINIMO PAŽYMA
BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 PAPILDYMO DEŠIMTUOJU¹ SKIRSNIU, 79, 81 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 80 STRAIPSNIO
PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO PROJEKTO

Suinteresuotos institucijos ir asmenys	Pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018-12-18 raštas Nr. 18-13966	<p>1. Įvertinus Lietuvos Respublikos bankų įstatymo (toliau – Įstatymas) 24, 25 straipsniuose įtvirtintą reguliavimą, nustatantį reikalavimą gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti (pritarti) siūlomam įsigijimui (banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui arba jos padidinimui tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas) ir kitas šių straipsnių nuostatas, reguliuojančias priežiūros institucijos sprendimo išdavimą, svarstytinas Įstatymo 24, 25 straipsnių santykis su Projektu siūlomu įtvirtinti reguliavimu. Visų pirma, pastebėtina, kad Projekte dėstomoje 77¹ straipsnio 1 dalyje minimas sandoris, kurio metu vienas bankas įsigis kito banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, patektų ir į Įstatymo 24 straipsnio 1 dalies reguliavimo sritį ir tokiu atveju taptų neaiškus šių straipsnių santykis. Įstatymo 24, 25 straipsniuose nurodoma, kad būtų reikalinga gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, tačiau siūlomame 77¹ straipsnyje minimas sutikimas vykdyti sandorį – taip pat siūlytina atskleisti ir šių nuostatų santykį, juolab kad ir jų priėmimo tvarka reglamentuojama skirtingai. Be to, numčius dviejų atskirų sprendimų to paties sandorio atžvilgiu priėmimą teoriškai taptų galima situacija, kai būtų priimti du vienas su kitu nederantys sprendimai – tam prielaidos negali būti sudarytos. Kartu pastebėtina, kad Įstatymo 25 straipsnio 2 dalis nurodo, kad priežiūros institucija nustato reikalaujamų pateikti dokumentų sąrašą, o Projekte dėstomo 77¹ straipsnio 2, 3, 4 dalyse yra įtvirtinamas teiktinų dokumentų sąrašas; Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytas įsigijimo vertinimo terminas nustatomas 60 darbo dienų (taip pat nustatomos termino skaičiavimo sustabdymo ir jo</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>1. Sutikimo išdavimas pagal Projektu siūlomą įtvirtinti 77¹ straipsnį yra atskiras ir savarankiškas procesas ir jis, ypač pareiškėjui turint abejonių dėl tokio sutikimo gavimo galimybių ir tokiu atveju jam elgiantis racionaliai (sutikimo išdavimo procesas pagal 77¹ straipsnį būtų trumpesnis ir reikalaujantis mažiau dokumentų negu jų reikia sprendimui dėl neprieštaravimo siūlomam įsigijimui priimti pagal Įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatas), galėtų būti atliekamas dar iki kreipiantis dėl sprendimo dėl neprieštaravimo siūlomam įsigijimui priėmimo pagal Įstatymo 24 ir 25 straipsnius.</p> <p>2. Sutikimo išdavimo pagal Įstatymo 77¹ straipsnį proceso atskyrimas nuo sprendimo neprieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo pagal Įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatas proceso suteiks teisinio aiškumo taikant šias nuostatas. Toks atskyrimas siūlomas dėl skirtingų vertinimo kriterijų, taikomų išduodant sutikimą ir priimant sprendimą dėl neprieštaravimo, šių procesų siekiamų tikslų ir skirtingų institucijų kompetencijų riziką ribojančios priežiūros ir makroprudencinės priežiūros srityse. Lietuvos bankas, kaip makroprudencinę priežiūrą įgyvendinanti institucija, pagal Įstatymo 77¹ straipsnį vertintų susijungimo sandorius atsižvelgdamas į jų keliamą sisteminę riziką ir priimtų sprendimą dėl sutikimo išdavimo, o pagal Įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatas sprendimą dėl neprieštaravimo siūlomam įsigijimui priima Europos Centrinis Bankas, įgyvendindamas riziką ribojančią priežiūrą.</p> <p>3. Pagal galiojančio Įstatymo 24 ir 25 straipsnius, kuriais įgyvendinamos 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (toliau – Direktyva) nuostatos, sprendimą dėl neprieštaravimo siūlomam kvalifikuotosios įstatinio kapitalo dalies įsigijimui priima priežiūros institucija, vertindama įsigijimą pagal Direktyvoje nustatytą baigtinį kriterijų sąrašą. Pažymėtina, kad sisteminės rizikos vertinimas nėra įtrauktas į Direktyvoje nustatytų vertinimo kriterijų sąrašą. Sprendimą dėl neprieštaravimo siūlomam įsigijimui priima Europos centrinis</p>

<p>pratęsimo taisyklės), o Projekte dėstomo 77¹ straipsnio 6 dalyje įtvirtinamas sprendimo priėmimo terminas yra 2 mėnesiai (be galimybės esant reikalui jį pratęsti). Nepaisant aiškinamajame rašte nurodytų skirtingų vertinimo tikslų pagal Įstatymo 24, 25 straipsnius ir Projekte dėstomą 77¹ straipsnį, manytume, kad kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių dalies įsigijimo atveju priežiūros institucijos atliekamos vertinimo tiek sisteminės rizikos, tiek finansinio patikimumo aspektu procedūros turėtų būti susietos ir integruotos, o ne išdėstytos atskiruose straipsniuose, kas sisteminiu požiūriu sudarytų prielaidas reguliavimo nenuoseklumui ir keltų klausimų juos taikant.</p>	<p>bankas, įgyvendindamas riziką ribojančią priežiūrą. Atitinkamai, Lietuvos banko siūlymas ar teikiama nuomonė Europos Centriniam Bankui dėl to, kad priimant sprendimą dėl neprieštaravimo siūlomam įsigijimui pagal Įstatymo 24 ir 25 straipsnius reikia atsižvelgti į sisteminės rizikos kriterijus, mūsų nuomone, būtų laikomas ES teisės neatitinkančiu ir į jį nebūtų atsižvelgiama.</p> <p>4. Projektu dėstoma 77¹ straipsnio norma yra specialioji, t.y. taikoma tik bankams, o 24 ir 25 straipsniai taikomi daug platesniam asmenų ratui.</p>
--	--

2019-12-19